

Ændringsforslag under Nr. 9 til § 9 af Samme:

I 1ste Stykkes 5te Linie indsættes efter „Bøder“: „, der blive at bestemme for Lyndets Bedkommende fra 20 til 100 Kroner og for Husbondens“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 10 til samme Paragraf af Samme:

I samme Linie rettes „Bedkommende“ til: „Klageren“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 11 til samme Paragraf af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:

I 2det Stykke udgaa Ordene: „imod Sikkerhedsstillelse. . . . blive forandret“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 12 til samme Paragraf af Samme, tiltraadt af Samme:

Der tilføies Paragrafen som nyt Punktum: „De i §§ 1—4 indeholdte Bestemmelser træde først i Kraft 3 Maaneder, efter at Loven har været optagen i Lovtidenden.“

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Lovforslaget (se Tillæg C) under Afstemning og

vedtoges med 70 Stemmer mod 2.

Sagen gaar nu til Landstinget.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Lods væsenet“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 161 ff.).

Berg: Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Sag, som nu er sat under Forhandling, hvor vigtig den end kan være, ikke har den Interesse for Thinget, som den forrige Sag, og at man derfor bliver nødt til, hvis man vil afvinde det høie Thing nogen Opmærksomhed for sine Bemærkninger, at gjøre disse saa korte som muligt. Det kan man ogsaa med Hensyn til denne Sag gjerne, fordi at selve Sagen naturligtvis taler for, at flere af de her omhandlede Spørgsmaal bedst forhandles i et Udvalg, hvor man har forskjellige specielle Oplysninger til sin Raadighed, uden hvilke man ikke altid vil kunne danne sig en fuldt begrundet Mening om Enkeltheder. Jeg skal derfor forbigaa en Række af Betæneligheder ved mindre

Bestemmelser i denne Lov, idet jeg skal søge at henholde mig til Sagen i dens store Almindelighed og nogle af de for min Betragtning vigtigere Punkter. Jeg skal da begynde med at udtale, at, saavidt det forekommer mig, er det Lovforslag forberedt af Administrationen paa en omhyggelig Maade; man har nedsat en Kommission, hvis enkelte Medlemmer man maa tilkjende stor Sagskundskab, og Ministeriet har derefter taget Sagen under en selvstændig og omhyggelig Behandling. Det er det Indtryk, jeg har faaet af Forberedelserne til dette Lovforslag, og jeg sætter Pris paa at sige, at Ministeriet har taget det under selvstændig Behandling; thi gaar man efter en Kommissions Indstilling, uden at man kan mærke, at der efter Kommissionens Betænkning, naar den er nedsat af Administrationen, ikke er foregaaet i selve Ministeriet en selvstændig Overveelse af de enkelte Spørgsmaal, saa kan man ikke være saa forvisset om, at det Lovarbejde, der kommer frem paa den Maade, er saa fyldestgjørende som muligt, hvad enten man gaar ud fra, at de Anstuelser, der i Overigt have ledet Administrationen, ere rigtige eller ikke. Altsaa med Hensyn til Forberedelsernes Omhu har jeg Intet at indvende. Derimod er det en Selvsølg, at det gaar med dette Lovforslag som med Love i Almindelighed, at deres Karakter præges af Forfatterens Tankegang, og her møder jeg da den Betragtning, som har gjort sig gjældende hos mig ved Gjennemlæsningen af dette Lovarbejde, nemlig den, at det forekommer mig, at, naar vi skulle til at lovgive paany om denne Sag, — og det tror jeg er i flere Henseender meget ønskeligt og nyttigt — har Administrationen taget vel meget for sig og undt Lovgivningsmagten noget for Lidt. Det kan man jo ikke fortænke Administrationen i. Det er den samme Kamp, som føres mellem Lovgivningsmagten og Administrationen paa mange andre Omraader, idet Administrationen gjerne vil have saa megen Myndighed som muligt, og ikke er meget tilbøjelig til at henlægge under Lovgivningsmagten Sag, som kunne holdes ude derfra. Jeg kunde saaledes som Exemppler paa denne Betragtning nævne en hel Række Bestemmelser i Lovforslaget, hvor det forekommer mig, at man uden at gaa Administrationen for nær kunde have optaget dem i Lovgivningen, eller at man i alt Fald, hvis de vedkommende Forhold ikke vare modne til nu at fastslaaes ved Lov, i Stedet for at overlade til Ministerens Forogdt-befindende at forandre disse Bestemmelser, kunde ladet indflyde Bestemmelser om, at saaledes blev det, indtil anderledes ved Lov bestemtes, thi jeg vil indrømme, at der er forskjellige Ting, som ikke nu strax kunne lovfæstes, men som senere kunne blive en Følge af den Ordning, man ved Lovforslaget vil gennemføre. Jeg vil derfor med Hensyn til flere Bestemmelser holde paa, at Lovforslaget kommer til at indeholde, at indtil Videre bliver det saaledes ordnet, men at, naar nogen